

Byla C-10/22

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2022 m. sausio 5 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Tribunale ordinario di Roma (Italija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2022 m. sausio 5 d.

Ieškovė:

Liberi editori e autori (LEA)

Atsakovė:

Jamendo SA

ITALIJOS RESPUBLIKA

**TRIBUNALE ORDINARIO DI ROMA (ROMOS BENDROSIOS
KOMPETENCIJOS TEISMAS)**

**SEZIONE XVII SPECIALIZZATA IN MATERIA DI IMPRESA (XVII-oji
įmonių teisės klausimus nagrinėjanti kolegija)**

<...>
priima šią

**NUTARTĮ DĖL PRAŠYMO PRIIMTI PREJUDICINĮ SPRENDIMĄ taikant
pagreitintą procedūrą**

**(SESV 267 straipsnis ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo procedūros
reglamento 105 straipsnis)**

byloje <...>

kurios šalys:

LEA – *Liberi editori e autori* <...>

ieškovė

prieš

JAMENDO SA <...>, kurios registruotoji buveinė yra [Liuksemburge] <...>,

atsakovę

GINČO DALYKAS

- 1 LEA yra kolektyvinio autorių teisių administravimo organizacija, t. y. vienas iš subjektų, kurie pagal 1941 m. balandžio 22 d. *Legge sul diritto d'autore n. 633* (Autorių teisių įstatymas Nr. 633) turi teisę tarpininkauti autorių teisių srityje Italijoje, taigi ji veikia kaip savo narių įgaliotinė autorių teisių valdymo ir gynimo tikslais bei yra įpareigota rinkti atitinkamas pajamas. LEA turi išimtinės teises tiesiogiai ir pagal atstovavimo sutartis su nepriklausomais administravimo subjektais ir kolektyvinio administravimo organizacijomis, kurios ne visos yra Europos Sąjungoje, administruoja apytiksliai 39 000 autorių ir leidėjų, iš kurių daugiau kaip 22 000 yra [įregistruoti] Italijoje, autorių teises. Nagrinėjant šią bylą svarbu tai, kad jos gauti įgaliojimai apima ir viso atlyginimo už išduotas aplinkos ar foninės muzikos transliavimo per vadinamuosius parduotuvių muzikos transliavimo taškus licencijas surinkimą ir inkasavimą.
- 2 JAMENDO yra pagal Liuksemburgo teisę įsteigtas nepriklausomas autorių teisių administravimo subjektas, kuris nuo 2004 m. vykdo veiklą Italijoje, siekdamas padėti viso pasaulio menininkams ir muzikos mėgėjams užmegzti ryšius ir taip sukurti nepriklausomą tarptautinę muzikinę bendruomenę. *Jamendo Music* suteikia prieigą prie plataus katalogo, apimančio daugiau nei 700 000 kūrinių, kuriais dalijasi daugiau nei 45 000 atlikėjų iš daugiau nei 150 pasaulio šalių. Iš *Jamendo* svetainės galima nemokamai parsisiųsti ir klausytis muzikos kūrinių laikantis taikomų licencijų sąlygų, o dalis skaitmeninio muzikos katalogo kūrinių, jų teisių turėtojams davus leidimą, gali būti naudojami ir komerciniais tikslais.
- 3 LEA pareiškė šiam teismui ieškinį, kuriuo siekia uždrausti JAMENDO vykdyti veiklą *ante causam*, kadangi jos Italijoje vykdoma tarpininkavimo autorių teisių srityje veikla yra neteisėta, nes:
 - JAMENDO nėra įrašyta į įstaigų, turinčių teisę Italijoje tarpininkauti įgyvendinant autorių teises, sąrašą;
 - ši bendrovė neatitinka konkrečių reikalavimų, nustatytų *Decreto legislativo n. 35/2017* (Įstatyminis dekretas Nr. 35/2017) (kuriuo į nacionalinę teisę perkeliama Direktyva 2014/26/ES dėl kolektyvinio autorių teisių administravimo);

– JAMENDO nepateikė Telekomunikacijų ministerijai būtino pranešimo apie veiklos pradžią pagal minėto Įstatyminio dekreto Nr. 35/2017 8 straipsnį.

Todėl LEA prašo įpareigoti JAMENDO nutraukti Italijoje vykdomą komercinę veiklą, skirti 20 000 EUR baudą už kiekvieną dieną, kai nesilaikyta šio įpareigojimo, ir paskelbti nutartį dėl veiklos uždraudimo trijuose pagrindiniuose nacionaliniuose dienraščiuose;

- 4 JAMENDO įstojo į bylą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, remdamasi Italijos teisės aktų aiškinimu pagal Direktyvos 2014/26/ES nuostatas, kuriose numatyta, kad autorių teisių ir gretutinių teisių į muzikos kūrinius turėtojas gali laisvai patikėti savo autorių teisių administravimą kolektyvinio administravimo įstaigai arba nepriklausomam administravimo subjektui. Iš tikrųjų direktyvoje nurodyta, kad subjektai, galintys vykdyti autorių teisių administravimo veiklą, priklauso dviem atskiroms subjektų kategorijoms, nustatytoms ir apibrėžtoms šios direktyvos 3 straipsnyje:

– **kolektyvinio administravimo organizacija (toliau – KAO)** – „bet kuri organizacija, įgaliota daugiau nei vieno teisių turėtojo vardu, pagal teisės aktus, paskyrimą, licenciją ar bet kurią kitą susitarimą administruoti autorių teises arba gretutines teises, kurios vienintelis arba pagrindinis tikslas – bendra tų teisių turėtojų nauda ir kuri atitinka vieną ar abu šiuos kriterijus: i) organizaciją nuosavybės teise valdo arba kontroliuoja jos nariai; ii) ji yra organizuota kaip ne pelno organizacija“; ir

nepriklausomas administravimo subjektas (toliau – NAS) – „organizacija, įgaliota daugiau nei vieno teisių turėtojo vardu, pagal teisės aktus, paskyrimą, licenciją ar bet kurią kitą susitarimą administruoti autorių teises arba gretutines teises, kurios vienintelis ar pagrindinis tikslas – bendra tų teisių turėtojų nauda ir kuri: i) nėra teisių turėtojų valdoma nuosavybės teise ar kontroliuojama nei tiesiogiai ar netiesiogiai, nei visiškai ar iš dalies ir ii) yra organizuota kaip ne pelno organizacija“.

- 5 JAMENDO skundžiasi tuo, kad Italijos įstatymų leidėjas, perkeldamas Sąjungos teisės aktus į nacionalinę teisę, netinkamai suteikė nepriklausomiems administravimo subjektams direktyvoje numatytas teises. Iš tikrųjų Autorių teisių įstatymo 180 straipsnyje, kurio turiniui perkėlimo į nacionalinę teisę dekretas įtakos neturi, iki šiol yra numatyta, kad vieninteliai subjektai, galintys vykdyti tarpininkavimo veiklą, yra SIAE ir KAO, o apie NAS visiškai neužsimenama. Taigi pagal nacionalinės teisės aktus NAS negali Italijoje vykdyti tarpininkavimo autorių teisių srityje veiklos ir yra priversti sudaryti sutartis su SIAE arba, bet kuriuo atveju, su įgaliotosiomis KAO.
- 6 Papildomai JAMENDO teigė, kad jos veikla patenka ne į kolektyvinio autorių teisių administravimo, o į tiesioginio autorių teisių administravimo sritį, todėl ji rėmėsi Direktyvos 16 konstatuojamąja dalimi, pagal kurią į nepriklausomų

administravimo subjektų apibrėžtį negalima įtraukti tų kategorijų subjektų (pavyzdžiui, leidėjų ar prodiuserių), kurie suteikia licencijas naudotis teisėmis, jiems perduotomis pagal „individualiai“ suderėtus susitarimus.

NUORODOS

- 7 Direktyva 2014/26/ES yra grindžiama prielaida, kad „[v]idaus rinkoje, kur konkurencija nėra iškreipta, inovacijų ir intelektualios kūrybos apsauga taip pat skatina investicijas į naujoviškas paslaugas ir produktus“ (1 konstatuojamoji dalis), ir kad „Sąjungoje įsisteigusioms kolektyvinio administravimo organizacijoms turėtų būti sudarytos Sutartyse numatytos laisvos galimybės atstovauti kitose valstybėse narėse gyvenantiems arba įsisteigusiems teisių turėtojams ar teikti licencijas kitose valstybėse narėse gyvenantiems arba įsisteigusiems naudotojams“ (4° konstatuojamoji dalis). Kalbant konkrečiai, Direktyvos 5° straipsnio 2 dalyje, pakartojant 2005° m. gegužės 18^{d.} Komisijos rekomendacijos dėl kolektyvinio tarptautinio autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo teisėtų internetu teikiamų muzikos paslaugų srityje (2005° m. spalio 21^{d.} *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*) turinį ir išplečiant jos taikymą visai autorių teisių saugomų kūrinių sričiai, nustatyta: „Teisių turėtojai turi teisę suteikti pasirinktai kolektyvinio administravimo organizacijai leidimą administruoti pasirinktas teises, tam tikrų kategorijų teises arba tam tikrų rūšių kūrinius ir kitus objektus pasirinktoje teritorijoje nepriklausomai nuo to, kurioje valstybėje narėje yra kolektyvinio administravimo organizacijos, jų įsisteigimo vieta arba teisių turėtojo gyvenamoji vieta arba kokia jo pilietybė.“
- 8 Direktyvoje nurodomi subjektai, kurie turi teisę vykdyti dviejų skirtingų kategorijų asmenų autorių teisių administravimo veiklą, ir pateikta jų apibrėžtis (3 straipsnis): kolektyvinio administravimo organizacija (KAO) – „bet kuri organizacija, įgaliota daugiau nei vieno teisių turėtojo vardu, pagal teisės aktus, paskyrimą, licenciją ar bet kurį kitą susitarimą administruoti autorių teises arba gretutines teises, kurios vienintelis arba pagrindinis tikslas – bendra tų teisių turėtojų nauda ir kuri atitinka vieną ar abu šiuos kriterijus: i) organizaciją nuosavybės teise valdo arba kontroliuoja jos nariai; ii) ji yra organizuota kaip ne pelno organizacija“, o nepriklausomas administravimo subjektas (NAS) – „organizacija, įgaliota daugiau nei vieno teisių turėtojo vardu, pagal teisės aktus, paskyrimą, licenciją ar bet kurį kitą susitarimą administruoti autorių teises arba gretutines teises, kurios vienintelis ar pagrindinis tikslas – bendra tų teisių turėtojų nauda ir kuri: i) nėra teisių turėtojų valdoma nuosavybės teise ar kontroliuojama nei tiesiogiai ar netiesiogiai, nei visiškai ar iš dalies ir ii) yra organizuota kaip ne pelno organizacija“.
- 9 Italijos teisės sistemoje autorių teisių apsaugos pagrindas yra 1941 m. balandžio 22 d. *Legge n. 633 (Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio)* (Įstatymas Nr. 633 dėl autorių teisių ir kitų su jų įgyvendinimu susijusių teisių apsaugos; GU Nr. 166, 1941 m. liepos 16 d.) ir vėlesni jo pakeitimai.

- 10 2017 m. kovo 15 d. *Decreto Legislativo n°35* (Įstatyminis dekretas Nr. 35, „Perkėlimo dekretas“) Italijos vyriausybė perkėlė Barnier direktyvą į nacionalinę teisę, palikdama iš esmės nepakeistą Autorių teisių įstatymo 180 straipsnio turinį, kuris iš esmės prieštarauja tinkamam Barnier direktyvos taikymui Italijoje. Iš tikrųjų *Società Italiana degli Autori ed Editori* (Italijos autorių ir leidėjų bendrija, SIAE) turėtas tarpininkavimo autorių teisių srityje monopolis išliko, o šių teisių turėtojai nebuvo užtikrinta laisvė pasirinkti subjektą, kuris rūpintųsi jo autorių teisėmis. Kilus dideliems neaiškumams dėl šio neišsamos perkėlimo į nacionalinę teisę, taip pat Europos Komisijai pradėjus pažeidimo procedūrą prieš Italiją, Italijos vyriausybė 2017 m. spalio 16 d. *Decreto Legge n. 148 recante „Disposizioni urgenti in materia fiscale e finanziaria“* (Dekretas-įstatymas Nr. 148, kuriuo nustatomos „Neatidėliotinos mokesčių ir finansų srities nuostatos“), perrašė Įstatymo Nr. 633/1941 180 straipsnį, jame iš pradžių tik SIAE naudai numatyta išlyga pritaikydama „kitoms 2017 m. kovo 15 d. Įstatyminiame dekrete Nr. 35 nurodytoms kolektyvinio administravimo organizacijoms“ (taigi ne NAS). Toliau pateikiamas galiojantis Autorių teisių įstatymo 180 straipsnio tekstas: „[1.] Teisę vykdyti visų formų tarpininkavimo veiklą, tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvaujant, tarpininkaujant, vykdant įgaliojimus, atstovaujant, taip pat įgyvendinimo tikslais perleidžiant atstovavimo teises, saugomų kūrinių atlikimo, meninio atlikimo, transliavimo, įskaitant viešą perdavimą per palydovą, atkūrimo mechaninėmis priemonėmis ir kinematografijos srityje, turi tik Italijos autorių ir leidėjų bendrija (SIAE) ir kitos kolektyvinio administravimo organizacijos, nurodytos 2017 m. kovo 15 d. Įstatyminiame dekrete Nr. 35. [2.] Ši veikla vykdoma siekiant: 1) teisių turėtojų vardu ir ginant jų interesus suteikti licencijas ir leidimus naudotis saugomais kūrinių; 2) rinkti iš tokių licencijų ir leidimų gaunamas įplaukas; 3) paskirstyti tas įplaukas teisių turėtojams. [3.] Italijos autorių ir leidėjų bendrijos (SIAE) veikla taip pat yra vykdoma, vadovaujantis reglamente nustatytais standartais, tose užsienio šalyse, kuriose ji turi organizuotą atstovybę. [4.] Suteikiant minėtus išimtinis įgaliojimus nepažeidžiama autoriaus, jo paveldėtojų arba teisių turėtojų teisė tiesiogiai įgyvendinti šiuo įstatymu jiems suteiktas teises.“

PRAŠYMO PRIIMTI PREJUDICINĮ SPRENDIMĄ MOTYVAI

- 11 Pakankamai aišku, kad JAMENDO Italijoje vykdo su autorių teisių saugomais kūrinių susijusią tarpininko veiklą. Iš tikrųjų pagal *Jamendo* bendrąsias naudojimo sąlygas kiekvienas atlikėjas gali paskelbti savo muzikos kūrinių ar kūrinių (kiekvieną atskirai arba albumo pavidalu), *Jamendo* suteiktoje platformoje susikūręs savo atlikėjo paskyrą: tiesiogiai įkelti kūrinius į *Jamendo* platformą paspausdamas funkcijos mygtuką „upload your music“. Be to, įkeldamas kiekvieną kūrinių, kiekvienas atlikėjas pasirenka *Creative Commons* licenciją, kurią ketina taikyti, taip nuspręsdamas, kokiomis teisėmis į atskirą kūrinių gali naudotis platformos naudotojai (t. y. asmenys, kurie naudojami *Jamendo* teikiamomis paslaugomis). Įkėlęs savo muziką į portalą, atlikėjas taip pat gali nuspręsti, ar užsiregistruoti *Jamendo Licensing* paslaugai gauti skaitmeninėje platformoje ir pasirašyti platinimo sutartį. Užsiregistravęs atlikėjas

gali (rankiniu būdu) įtraukti vieną ar kelis kūrinius į paslaugą *Jamendo Licensing* ir nuspręsti, ar dalyvauti prieinamose komercinėse programose: „In store Program“ (licencija foninei muzikai komercinėse įstaigose <...>) ir „Catalog Program“ (licencija muzikos sinchronizavimui su audiovizualiniu turiniu ar kitais daugialypės terpės projektais). Pasirašydami platinimo sutartį, teisių turėtojai patikina *Jamendo*, kad jie nėra jokios kolektyvinio administravimo asociacijos nariai ir neturi jokių sutartinių santykių su tokiais įstaigomis ar privačia įmone (ypač transliuotojais, platinimo platformomis, gamintojais ar prekių ženklais), dėl kurių negalėtų naudotis programa *Jamendo Licensing* pasaulyje, ir dėl to renkasi savarankišką autorių teisių administravimą. Pagal *Jamendo* programą „In-Store“ sertifikuoto atlikėjo kūriniai įtraukiami į *Jamendo* sukurtus grojaraščius (šiuo metu jų yra 27), kad būtų transliuojami kaip foninė muzikos viešosiose įstaigose („Playlist“).

- 12 Todėl neatrodo, kad atsakovės veikla iš karto gali būti priskiriama prie tiesioginio administravimo veiklos, nes JAMENDO pati pripažįsta išduodanti licencijas ir sublicencijas, renkanti atlyginimą pagal kūrinio naudojimo atvejų skaičių ir pasilieka savo atlygį, lygų tam tikrai gauto atlyginimo procentinei daliai; be to, neatrodo, kad sutartys, kurias JAMENDO pateikia pasirašyti savo nariams, yra individualių derybų rezultatas; tai, kad JAMENDO savo nariams suteikia galimybę pasirinkti iš įvairių narystės variantų, naudodama įvairius sutarties keitimo ir autorių teisių administravimo būdus, nėra pagrindas neigti tai, kad sutartis yra prisijungiamojo pobūdžio, o šis aspektas trukdo kiekvieną atskirą sutartį kvalifikuoti kaip specialių derybų rezultatą.
- 13 Be to, pati JAMENDO tvirtina, kad valdo „technologinę platformą (pasiekiamą internetu adresu www.jamendo.com)“, kurios tikslas – platinti ir licencijuoti nepriklausomų autorių ir (arba) atlikėjų muzikos kūrinius visame pasaulyje“.
- 14 Šalys sutaria, kad LEA, atvirkščiai, atitinka kolektyvinio administravimo organizacijos teisinę apibrėžtį.
- 15 Šalys taip pat sutaria ir neginčija, kad bendrovė atsakovė JAMENDO nėra įtraukta į kolektyvinio administravimo organizacijų, kurioms suteiktas leidimas pagal *Delibera n. 396/17/CONS* (Nutarimas Nr. 396/17/CONS) A priedo 5 straipsnio 1 dalį, sąrašą. Ji taip pat negali būti įrašyta (akredituota) pagal Autorių teisių įstatymo 180 straipsnį.
- 16 Galima teigti, kad LEA naudai galima remtis *fumus boni juris* sąlyga, nes *Jamendo* vykdoma veikla yra visiškai panaši į LEA veiklą, o su ja atsakovė tiesiogiai konkuruoja nesilaikydama teisės aktuose nustatytų reikalavimų – tarpininkavimo autorių teisių srityje kolektyvinio administravimo forma.
- 17 Kiek tai susiję su *periculum in mora*, šis teismas yra tvirtai įsitikinęs, kad šis pavojus egzistuoja *in re ipsa* kiekvieną kartą, kai pažeidžiamos intelektinės nuosavybės teisės, ir kad veiksmų nutraukimo priemonė geriausiai atitinka autorių teisių turėtojo ir bendruomenės interesus, taip pat turint omenyje didelę

ekonominę žalą autorių teisių sistemai, kuri padaroma platinant suklastotus kūrinius arba pažeidžiant konkrečias sektorių reglamentuojančias taisykles.

- 18 Šiame etape bendrovės JAMENDO pateiktas prejudicinis klausimas yra lemiamas: iš tikrųjų pagal galiojančius Italijos teisės aktus NAS nepriskiriama prie asmenų, turinčių „teisę vykdyti visų formų tarpininkavimo veiklą, tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvaujant, tarpininkaujant, vykdant įgaliojimus, atstovaujant, taip pat įgyvendinimo tikslais perleidžiant atstovavimo teises, saugomų kūrinių atlikimo, meninio atlikimo, transliavimo, įskaitant viešą perdavimą per palydovą, atkūrimo mechaninėmis priemonėmis ir kinematografijos srityje“.

PRAŠYMĄ PRIIMTI PREJUDICINĮ SPRENDIMĄ TEIKIANČIO TEISMO NUOMONĖ

- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo teigimu, šis klausimas yra pagrįstas. Nors, kaip teigia LEA, direktyva yra priemonė, kuri gali būti lanksčiai perkelta į nacionalinę teisę, taip pat egzistuoja suderinto ir visiško direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę principas, nes būtent Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatyta sistema, kaip visuma, daro derinamąjį poveikį, atitinkantį Europos Sąjungos tikslus. Tik dalinis ar net nelogiškas Sąjungos direktyvos perkėlimas remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija yra Sąjungos teisės pažeidimas.
- 20 Taigi nacionalinės teisės aktų leidėjas, perkeldamas direktyvą į nacionalinę teisę, turi užtikrinti, kad (Direktyvos 7 konstatuojamoji dalis) „valstybių narių teisės aktai, susiję su autorių teisių administravimu ir daugiateritorių licencijų naudoti muzikos kūrinius internete teikimu, turėtų būti suderinti, kad visoje Sąjungoje būtų suvienodintos apsaugos priemonės. Todėl šios direktyvos teisinis pagrindas turėtų būti SESV 50 straipsnio 1 dalis“. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui aišku, kad, nepaisant nacionalinės teisės aktų leidėjo diskrecijos ES teisės aktų perkėlimo į nacionalinę teisę srityje, jis negali juose nenustatyti nepriklausomų administravimo subjektų (NAS) įgaliojimų ir susijusių galių standartų ar nepriskirti jų prie autorių teisių srityje tarpininkaujančių subjektų, nes tokiems ES teisės reglamentuojamiems subjektams kaip JAMENDO, įsteigtiems kita nei nepriklausomo administravimo subjekto forma, gali kilti kliūčių vykdyti lygiavertę ekonominę veiklą. Šis prieštaravimas sutinkamas ir Italijos teisės akte, kuriuo į ją perkelta direktyva, nes jo 4 straipsnyje nustatyta, kad: „teisių turėtojai gali patikėti savo pasirinktai kolektyvinio administravimo organizacijai arba savo pasirinktam nepriklausomam valdymo subjektui administruoti jų teises, atitinkamų kategorijų ar tipų kūrinius ir kitą saugomą medžiagą jų nurodytose teritorijose, neatsižvelgiant į kolektyvinio administravimo organizacijos, pasirinkto nepriklausomo valdymo subjekto ar teisių turėtojo pilietybės, gyvenamosios vietos arba įsisteigimo vietos Europos Sąjungos valstybę“, norint pasakyti, kad teisių turėtojai gali patikėti jų administravimą bet kurios Europos Sąjungos valstybės narės KAO arba NAS, bet tame pačiame tekste nurodyta, kad tai turi būti daroma „nepažeidžiant 1941 m.

balandžio 22 d. įstatymo Nr. 633 180 straipsnio nuostatos dėl tarpininkavimo autorių teisių srityje“, todėl galimybę veikti šalies teritorijoje turi tiksliai SIAE bei KAO. Iš esmės Italijos įstatymų leidėjas, nors ir visiškai perkėlė direktyvos esmę, įtraukdamas išimtį nustatė nelogišką ir direktyvos principams prieštaraujantį apribojimą.

- 21 Pagal nacionalinę teisės sistemą, nustatytą 4 straipsnio 2 dalyje ir galiojančiame Autorių teisių įstatymo 180 straipsnyje, iš dalies pakeistame siekiant suderinti su Direktyva, iš tikrųjų nustatyta, kad NAS neleidžiama vykdyti veiklos Italijoje, todėl jie privalo sudaryti atstovavimo sutartis su SIAE ar kitomis KAO, tačiau teisių turėtojams paliekama galimybė tiesiogiai administruoti savo teises.
- 22 Direktyvoje NAS pripažįstami kaip subjektai, teisėtai veikiantys autorių teisių administravimo ir tarpininkavimo srityse, atsižvelgiant į Sąjungos tvarkai būdingą konkurencijos skatinimo perspektyvą, todėl pagrindžiant bet kokią jų veikimo teritorinį apribojimą turėtų būti reikalaujama specialaus pagrindimo, kuris turėtų būti siejamas su viena iš toje tvarkoje aiškiai numatytų priedų. Be to, yra žinoma, kad daugelyje Europos Sąjungos valstybių narių beveik nebeliko teisės nuostatų dėl tarpininkavimo autorių teisių administravimo srityje funkcijų priskyrimo ir šių veiklų vykdyti leidžiama ne tik KAO, bet ir NAS, įskaitant įsteigtus kitose valstybėse narėse.
- 23 NAS, panašiai kaip KAO, yra įstaigos, įgaliotos administruoti autorių teises daugiau nei vieno teisių turėtojo vardu, siekiant kolektyvinės naudos tų teisių turėtojams; nors tų subjektų struktūriniai ir funkciniai skirtumai gali būti susiję su vidaus tvarka ir kontrolės priemonėmis, jie *prima facie* neatrodo susiję su galimais tarpininkavimo veiklos apribojimais, nes ji yra struktūriškai identiška, kadangi ją sudaro įgaliojimų gavimas ir licencijų išdavimas, ir ji, bet kuriuo atveju, turi būti vykdoma teisių turėtojų labui.
- 24 Dauguma Direktyvos nuostatų taikomos visai kolektyvinio teisių administravimo veiklai, kurią sudaro du aspektai – autorių įgaliojimų įgijimas ir licencijų suteikimas naudotojams – todėl NAS teisė vykdyti veiklą taip pat galėtų būti grindžiama Direktyvos 15 konstatuojamąja dalimi, kuria, laikantis konkurencijai palankaus požiūrio, vainikuojama teisių turėtojų teisė laisvai suteikti įgaliojimus ir tiems subjektams („Teisių turėtojai turėtų galėti patikėti savo teisių administravimą nepriklausomiems administravimo subjektams“).
- 25 Taigi *fumus boni iuris* sąlygos taikymas norint apsidrausti labai priklauso nuo nacionalinės teisės normos, nes ja išreikštas principas gali prieštarauti į nacionalinę teisę perkeltam Sąjungos teisės aktui.
- 26 Keliamas klausimas akivaizdžiai patenka į ES teisės aktų taikymo sritį tiek dėl to, kad visa atskira nacionalinė rinka, šiuo atveju – Italijos rinka – be abejonės sudaro žymią bendrosios rinkos dalį, tiek dėl to, kad ginčas kilo tarp LEA ir kitose ES šalyse teisėtai veikiančios kolektyvinio autorių teisių administravimo bendrovės ir

apima autorių teisių valdymą bei tiek Italijos, tiek užsienio autoriams naudingą tarpininkavimą autorių teisių srityje.

- 27 Darant prielaidą, kad šis klausimas yra pagrįstas, klausimas iš esmės turėtų būti sprendžiamas pagal Dekreto dėl perkėlimo į nacionalinę teisę 4 straipsnio 2 dalį, kurioje teisių turėtojams suteikiama galimybė patikėti administravimą jų pasirinktai kolektyvinio administravimo organizacijai arba jų pasirinktam nepriklausomam administravimo subjektui, kurie gali būti įsteigti arba įsikūrę bet kurioje valstybėje narėje, bet neatsižvelgiant į nuorodą į Autorių teisių įstatymo 180 straipsnį bei į jame įtvirtintą SIAE ir kitoms KAO naudingą nuostatą, taigi taikant Direktyvą atitinkančią nacionalinės teisės nuostatą, o ne tiesiogiai taikant Direktyvą.
- 28 Nagrinėjamoje byloje šis klausimas yra reikšmingas, nes ieškovė daro išvadą, kad atsakovės elgesys buvo ir yra neteisėtas, o tai yra pagrindas priimti prašomą teismo sprendimą dėl veiksmų nutraukimo ir išplėsti prašymą atlyginti žalą, įtraukiant ir ateinančią laikotarpį.
- 29 Todėl reikėtų įvertinti, ar reikia netaikyti nacionalinės teisės nuostatos siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi ES teisės aktų nuostatų dėl įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas (SESV 49 ir 56 straipsniai) ir Direktyvos 2014/26/ES, o tuo tikslu būtina pateikti Teisingumo Teismui toliau performuluotą prejudicinį klausimą.
- 30 Klausimas svarstytinas skubiai, kaip tai suprantama pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo procedūros reglamento 105 straipsnį, nes, kaip minėta, JAMENDO veikla, žiūrint formaliai, vykdoma neteisėtai, todėl jeigu prašymas priimti prejudicinį sprendimą būtų atmestas, reikėtų LEA naudai skubiai pradėti taikyti draudžiamąsias priemones.

PREJUDICINIS KLAUSIMAS

„Ar Direktyva 2014/26/ES turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiami nacionalinės teisės aktai, kuriais galimybė patekti į tarpininkavimo autorių teisių administravimo srityje rinką ar išduoti licencijas naudotojams suteikiama tiksliai subjektams, kurie, pagal toje pačioje direktyvoje pateiktą apibrėžtį, kvalifikuojami kaip kolektyvinio administravimo organizacijos, išskyrus tuos, kurie gali būti kvalifikuojami kaip nepriklausomi administravimo subjektai, įsteigti arba toje valstybėje narėje, arba kitose valstybėse narėse?“

Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta,

teismas nurodo nedelsiant perduoti šią nutartį <...> Europos Sąjungos Teisingumo Teismo kanceliarijai, esant galimybei, išnagrinėti pagreitinta tvarka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 105 straipsnį.

<...>

2022 m. sausio 5 d., Roma.

<...>

DARBINIS VERTINMAS